

Nieuwsbrief 28 - Jaap en Mieke de With - juli 2026

Beste familie, vrienden, bekenden en collega's,

Hier weer een nieuwsbrief vanuit Zuid-Soedan. Er is weer genoeg gebeurd. Eind maart/begin april waren we even in Nederland voor onze RnR (die hebben we elke 14 weken omdat we dan even het land uit móeten om het leven hier langer vol te kunnen houden). We hadden besloten om naar Nederland te komen. Het najaar van afgelopen jaar was heftig geweest, dus het was heerlijk om even weer bij familie en vrienden te zijn.

Op de dag dat we terug zouden reizen, kwamen we er op Schiphol achter dat onze tweede vlucht Istanbul-Juba totaal gecancelld was. Gelukkig konden we daar onze vlucht omboeken. Maar dat betekende wel dat we opeens een weekend langer in Nederland bleven! God zorgt: vader en moeder de With hadden direct hun huis weer opengesteld voor deze extra dagen. Maar ook voor onszelf was het goed om langer te blijven, opeens, helemaal zonder plannen of verplichtingen 'niks doen'.

Na terugkomst in Juba ging het leven weer z'n normale gangetje; Jaap ging naar de office/het werk, de kinderen weer naar school en Mieke herpakte de wondzorg weer.

Jaap is druk bezig met onderzoeken wat MAF kan betekenen voor de mensen/asielzoekers uit Soedan (Soedanese/Zuid-Soedanese).

Hij is een week in Renk geweest om daar verhalen te horen en om te zien hoe de situatie daar is. In het blauwe kader leest u daar meer over.

De bezetting op school blijft een punt van aandacht. Net voor onze RnR in Nederland, kregen we te horen dat één van de juffen vertrok. De kinderen konden gelukkig afscheid nemen. De andere leerkrachten vangen het met elkaar op, wat zorgt voor grote druk op het personeel.

Ook in de wondzorg is het druk. Mieke verzorgt dit met twee andere vrouwen op het compound. Beide collega's zijn zwanger en hopen de komende periode voor langere tijd naar hun thuisland te gaan. Dit betekent dat Mieke er zo'n 25 weken alleen voor staat. Voor Mieke is het goed om de wondzorg bij maximaal een ochtend per week te houden. Dan gaat het goed en is het voor het gezin ook te doen. Binnenkort neemt een ander gezin veel verbandspullen mee, die een week kunnen blijven zitten. Dat geeft lucht en zorgt er hopelijk voor dat de druk voor Mieke niet te hoog wordt.

Tijdens de zomervakantie zijn er veel gezinnen weg, wat betekent dat de kinderen zich alleen moeten vermaken. Voor Jaap en Mieke een extra uitdaging om hun werk te doen en er te zijn voor het gezin.

Vanmiddag zit ik aan de waterkant van de Nijl te wachten op mijn collega, de Nijl hier in Juba die ver in het noorden bij Renk het land weer verlaat. Daar klonk het lied: "Trust and obey, for there's no other way to be happy in Jesus, but to trust and obey." (*Vertrouw en gehoorzaam, want er is geen andere manier om gelukkig te zijn in Jezus dan door te vertrouwen en te gehoorzamen*). Gezongen door een oude man op zijn zelfgemaakt muziekinstrument, gevluht uit Soedan. Een paar weken geleden was ik nog in Renk, het 'Ter Apel' van Zuid-Soedan. Sinds de oorlog in Soedan (2023) zijn hier ruim 900.000 mensen de grens over gekomen althans die geregistreerd zijn. Drie jaar geleden waren we een van de eersten die voor een paar maanden structurele hulp boden met vluchten voor goederen en het vervoer van zieken, totdat de grotere hulp op gang kwam. Nu onderzoeken we opnieuw of we als MAF hier iets in kunnen betekenen, omdat de oorlog in Soedan en alle gevolgen voor de regio nog steeds — of juist opnieuw — erg onderbelicht zijn.

Aangekomen in het Transit Centre, waar vluchtelingen maximaal een paar weken zouden moeten verblijven, blijkt al snel dat veel mensen hier al twee tot drie jaar zitten. Terwijl het kamp is ingericht voor 3000 mensen, verblijft er momenteel ruim het dubbele aantal. Een van de 'huisjes' van vier bij vijf meter biedt onderdak aan drie gezinnen. We zijn hier samen met de organisatie World Vision, die hier een ziekenhuisje runt, waar elke dag zo'n 100 tot 200 patiënten langskomen om de dokter te zien. Vandaag zijn er gelukkig weer voldoende medicijnen, omdat we onze vlucht konden opvullen met medicijnen die al een tijd niet meer voorradig waren, zoals gewone paracetamol.

De volgende dag gaan we naar een nieuw kamp waar vluchtelingen die niet geplaatst kunnen worden, een stukje grond hebben toegewezen gekregen om hun hut op te bouwen. Gelukkig hebben een aantal organisaties gezorgd voor watertappunten, zodat er geen uren gelopen hoeft te worden voor schoon drinkwater.

Om water te krijgen, moet je nog steeds vaak één tot twee uur wachten, want er is geen overvloed. Hier wonen ruim duizend gezinnen bij elkaar; gelukkig iets ruimer dan in het transit centre, maar probeer hier maar eens een bestaan op te bouwen met alleen een klein stukje grond.

Omdat het nu nog droog is, ziet alles er nog redelijk goed uit. Maar stel je voor dat het regent—ik kan me nauwelijks voorstellen dat er een hutje is dat niet lekt.

Mijmerend over mijn reis denk ik vaak terug aan de verhalen die we daar gehoord hebben, het leed dat schuilgaat achter de gezichten. De nood is groot, maar wordt veelal vergeten, en de hulp die geboden wordt, is vaak slechts van korte duur.

Kunnen we als MAF hiervoor een stem zijn en aandacht vragen voor de hoognodige hulp voor deze mensen? Hoe klein ook, ieder leven telt!

Gebeds- en dankpunten:

- Dank voor de fijne periode in Nederland
- Bid voor nieuw onderwijzend personeel (ook voor kortere tijd)
- Bid om wijsheid in wat MAF kan betekenen voor de vluchtelingen vanuit Soedan.
- Bid voor gezondheid, kracht en energie voor elke dag. Voor Jaap in het werk, voor Mieke in de wondzorg en voor de kinderen als er in de komende periode weinig vriendjes op het compound zijn om mee te spelen.

Een hele hartelijke groet,
Jaap, Mieke, Mateo, Thirza, Joachim en Naomi de With

E-mail: thuisfrontdewith@outlook.com

Website: www.maf.nl/dewith

Facebook: www.facebook.com/FlyingdeWith/
NL80ABNA0555315487 t.n.v. MAF Nederland

o.v.v. 176 Steunfonds De With

Postadres: C/o MAF, P.O. Box 21123, 00505 Nairobi, Kenya